

Arrest

nr. 286 875 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 15 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van “*de beslissing van de verwerende partij van 29.07.2022 waarbij de afstand wordt vastgesteld van het verzoek tot internationale bescherming*”.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 januari 2023.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat Mr. D. GEENS en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

1.1. Op 29 juli 2022 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, dat per drager werd overgemaakt en waarin het volgende wordt gemeld: “(...) *Ik heb de eer u te laten weten dat de betrokkene opgeroepen werd om zich aan te bieden op 19/04/2022. Hij/Zij gaf hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg. Bijgevolg wordt hij/zij geacht afstand gedaan te hebben van zijn/haar verzoek om internationale bescherming. (...)*”

Dit schrijven wordt thans bestreden.

1.2. Op 22 september 2022 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster stelde tegen dit bevel een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die deze beslissing vernietigde bij arrest van 20 december 2022 met nr. 282 200.

1.3. Op 5 januari 2023 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit beroep is de Raad gekend onder het rolnummer 288 110.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 22 december 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“Als bestreden beslissing vermeldt de verzoekende partij in haar verzoekschrift “(...) de beslissing van de verwerende partij van 29.07.2022 waarbij de afstand wordt vastgesteld van het verzoek tot internationale bescherming (...)”. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een schrijven van 29 juli 2022 van de Dienst Vreemdelingenzaken dat per drager aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen werd overgemaakt en waarin het volgende wordt gemeld : “(...) Ik heb de eer u te laten weten dat de betrokkene opgeroepen werd om zich aan te bieden op 19/04/2022. Hij/Zij gaf hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg. Bijgevolg wordt hij/zij geacht afstand gedaan te hebben van zijn/haar verzoek om internationale bescherming. (...)”

Het beroep lijkt onontvankelijk.

Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603).

De Raad sluit zich aan bij verweerder waar deze in de nota met opmerkingen stelt dat het schrijven van 29 juli 2022 van de Dienst Vreemdelingenzaken geen aanvechtbare rechtshandeling betreft. Dit schrijven betreft immers louter communicatie tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarbij deze instantie op de hoogte wordt gebracht van een door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen beslissing. Dit is echter niet de eigenlijke beslissing.

Conform artikel 71/2 ter, §3 van het Vreemdelingenbesluit dient, indien de vreemdeling geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn asielerzoek en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, deze het grondgebied te verlaten. De minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde stelt de vreemdeling hiervan dan in kennis door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13.

Verweerder heeft op 22 september 2022 dergelijk bevel om het grondgebied te verlaten getroffen. Blijkens het administratief dossier werd dit bevel om het grondgebied te verlaten door verweerder aangetekend verstuurd naar de verzoekende partij op 22 september 2022 met een begeleidende brief. Hierin stelt verweerder vast dat aangezien verzoekende partij geen gevolg gegeven heeft aan de oproeping, ze geacht wordt afstand gedaan te hebben van haar verzoek om internationale bescherming (VIB), waardoor “derhalve” een bevel om het grondgebied te verlaten wordt overgemaakt. Verzoekster heeft tegen voormeld bevel om het grondgebied te verlaten een beroep ingediend (rolnummer X). Hierin heeft ze grieven ontwikkeld tegen de door de verwerende partij gedane vaststelling van afstand van het VIB. De afhandeling van de betwisting over deze vaststelling zal dan ook plaatsgrijpen in het kader van het beroep met rolnummer X.

Deze grieven kunnen niet dienstig ontwikkeld worden in een beroep dat gericht is tegen een loutere communicatie tussen twee asiendiensten.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep lijkt dan ook gegrond te zijn.”

2.2. Verzoekster richt op 2 januari 2023 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

2.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 februari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Zij deelt nog mee dat het bevel om het grondgebied te verlaten, gekend in de zaak met rolnummer 282 857 door de Raad werd vernietigd bij arrest van 20 december 2022 met nr. 282 200. Ze wijst er verder op dat de verwerende partij op 5 januari 2023 echter een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) heeft gegeven. Het beroep dat hiertegen werd ingediend is gekend onder het rolnummer 288 110. De verzoekende partij meent dat de door haar bestreden brief van de verwerende partij van 29 juli 2022 aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel een aanvechtbare rechtshandeling uitmaakt: de voorwaarde hiervoor is dat de handeling in kwestie rechtsgevolgen creëert en voor voormelde brief is dat het geval, aangezien de hierin opgenomen vermelding dat zij niet is ingegaan op een oproeping leidt tot de vaststelling dat zij wordt geacht afstand te doen van haar verzoek om internationale bescherming, vaststelling die op haar beurt leidt tot de afgifte van (een) bevel(en) om het grondgebied te verlaten. Zij stelt dat het niet is omdat de bestreden brief heeft geleid tot een aanvechtbaar rechtsgevolg (nl. de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten), dat de brief zelf als daaraan voorafgaande handeling niet meer aanvechtbaar zou zijn. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”

2.4. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd in haar betoog ter terechtzitting. Het voorwerp van het beroep is niet meer dan een communicatie tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarbij deze instantie louter op de hoogte wordt gebracht van een door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen beslissing. Dit is echter niet de eigenlijke beslissing waarbij de afstand van het verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) wordt vastgesteld. Dat de afstand van een VIB rechtsgevolgen met zich meebrengt, wordt niet betwist. Dat een verzoekende partij dit moet kunnen aanvechten, wordt ook niet betwist. Echter kan enkel een uitvoerbare administratieve rechtshandeling worden aangevochten waarin deze afstand van het VIB wordt vastgesteld en waaraan rechtsgevolgen worden gekoppeld. Dit is het geval met het bevel om het grondgebied te verlaten dat conform artikel 71/2 ter, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt uitgevaardigd, indien de vreemdeling wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asiolverzoek en hem het verblijf in het Rijk werd geweigerd. De minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde stelt de vreemdeling hiervan dan in kennis door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13. Zoals meegedeeld ter terechtzitting is er ondertussen een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten gegeven op 5 januari 2023. Hierin kan opnieuw worden gelezen: *“Overwegende dat betrokkene opgeroepen werd om zich op 19.04.2022 aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doch hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg gaf, wordt betrokkene in toepassing van artikel 51/5, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geacht afstand gedaan te hebben van dit verzoek om internationale bescherming.”* De verzoekende partij heeft derhalve de mogelijkheid om deze vaststelling van afstand van het VIB aan te vechten. Mochten er in dit verband grieven worden ontwikkeld in de zaak met rolnummer 288 110 die gegrond worden geacht, leidt dit tot de vernietiging van het betrokken bevel om het grondgebied te verlaten.

2.5. Dit alles leidt tot de conclusie dat de beschikking overeind blijft.

Het beroep is onontvankelijk. De exceptie is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA